

Sygn. akt I Ns 750/17

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wioletta Sychniak

Protokolant: st. sekr. sąd. Milena Bartłomiejczyk

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2018 roku w Łodzi

sprawy z wniosku W. D.

z udziałem S. D.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

1. ustalić, że w skład majątku wspólnego byłych małżonków W. D. i S. D. wchodzi spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położone w Ł. przy ul. (...) budynek (...), pozostające w zasobach (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. o wartości 114 000 (sto czternaście tysięcy) złotych;
2. ustalić, że wydatki z majątku osobistego W. D. na majątek wspólny W. D. i S. D., podlegające rozliczeniu w ramach niniejszego postępowania, stanowią kwotę 7465,12 zł (siedem tysięcy czterysta sześćdziesiąt pięć złotych i dwanaście groszy);
3. dokonać podziału majątku wspólnego byłych małżonków W. D. i S. D. w ten sposób, że opisane w punkcie 1 postanowienia spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego przyznać na wyłączną własność W. D.;
4. zasądzić od W. D. na rzecz S. D. tytułem spłaty kwotę 53 264,44 zł (pięćdziesiąt trzy tysiące dwieście sześćdziesiąt cztery złote i czterdzieści cztery grosze), płatną w terminie 36 miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wypadku uchybienia terminowi płatności;
5. zasądzić od S. D. na rzecz W. D. kwotę 500 (pięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;
6. pobrać od W. D. i S. D. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwoty po 598,23 zł (pięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych i dwadzieścia trzy grosze) na pokrycie kosztów postępowania wyłożonych tymczasowo z funduszy Skarbu Państwa.

Sygn. akt I Ns 750/17

UZASADNIENIE

W. D. złożyła w dniu 29 sierpnia 2017 roku wniosek o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej ze S. D.. Wskazała, że w skład ich majątku wspólnego wchodzi spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położone w Ł. przy ul. (...). Wniosła o przyznanie jej prawa do lokalu i orzeczenie o obowiązku spłaty na rzecz uczestnika jego udziału w majątku wspólnym odpowiadającym 1/2 wartości rynkowej w/w lokalu, tj. 48.000,00 zł. Wniosła jednocześnie o pomniejszenie spłaty o kwotę 26 493 złotych, na którą składają się:

- kwotę 4140,03 zł stanowiącą 50% poniesionych wyłącznie przez wnioskodawczynię nakładów na wspólny lokal w postaci wnoszonych opłat do Spółdzielni i opłat na utrzymanie mediów (energia, gaz) w okresie ostatnich 3 lat;
- kwotę 4000,00 zł zasądzoną prawomocnie wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z 9 listopada 2006 r. od uczestnika na rzecz P. D. (syna zainteresowanych) tytułem naprawienia szkody;
- kwotę 18 352,99 zł zobowiązań alimentacyjnych uczestnika na rzecz P. D..

Ponadto wnioskodawczyni wniosła o odroczenie spłaty na okres 36 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

/wniosek – k. 2-3/

Uczestnik postępowania nie ustosunkował się do wniosku. Nie zajął stanowiska także na późniejszym etapie postępowania.

/doręczenie przez awizo k. 38/

Po doręczeniu opinii biegłego, określającej rynkową wartość lokalu, wnioskodawczyni wniosła o ustalenie wartości lokalu mieszkalnego będącego składnikiem majątku wspólnego zgodnie ze wnioskiem tj. na kwotę 96 000 zł, ponieważ jej zdaniem wycena biegłego w niewielkiej jedynie części różni się od szacunkowego określenia wartości wskazanej we wniosku, a uczestnik tej wartości nie kwestionuje.

/protokół rozprawy – k. 92, znacznik czasowy 00:01:54 /

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. J. i S. D. zawarli związek małżeński w dniu 16 kwietnia 1994 r. W czasie trwania małżeństwa małżonkowie D. nie zawierali żadnych umów majątkowych pomiędzy sobą.

W czasie trwania związku małżeńskiego, na mocy umowy sprzedaży z dnia 27 czerwca 1996 r., uczestnicy nabyli od J. K. spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w Ł. przy ul. (...).

Wyrokiem z 27 lutego 2001 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi zniósł wspólność majątkową ustawową małżeńską pomiędzy uczestnikami. Związek małżeński W. D. i S. D. został rozwiązany przez rozwód wyrokiem zaocznym Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 31 stycznia 2006 r., wydanym w sprawie o sygn. akt XII C 841/05.

/wyrok SO w Łodzi k. 16-17; wyrok SR k. 15; zeznania wnioskodawczyni - protokół rozprawy k. 92 k. 92, znacznik czasowy: 00:09:21 – 00:23:04; umowa sprzedaży k. 11-13; przydział lokalu mieszkalnego k. 14/

Po rozwiązaniu związku małżeńskiego w przedmiotowym lokalu zamieszkiwała wyłącznie wnioskodawczyni wraz ze wspólnym synem byłych małżonków. Choroba wnioskodawczyni zmusiła ją do zamieszkania wraz z matką, ale w lokalu przy ul. (...) nadal znajdują się jej rzeczy. Po rozwodzie wnioskodawczyni ponosiła wszelkie opłaty i zajmuje się mieszkaniem. Około 6 lat temu mieszkanie zostało wyremontowane przez wnioskodawczynię. Wnioskodawczyni nie uzyskuje żadnego dochodu z lokalu. Sama ponosi wszelkie koszty jego utrzymania. Uczestnik nie partycypował i nie partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania. Wnioskodawczyni nie utrzymuje obecnie kontaktów z uczestnikiem. Według jej wiedzy uczestnik zawsze posługiwał się adresem wskazanym we wniosku, a mieszka tam matka jego przyjaciółki.

Uczestnik nie płaci alimentów na rzecz syna, a prowadzone postępowanie egzekucyjne jest bezskuteczne.

/zeznania wnioskodawczyni protokół rozprawy k. 92, znacznik czasowy: 00:09:21 – 00:23:04 /

Aktualna wartość spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu (...), położonego w Ł. przy ul. (...), przy uwzględnieniu jego stanu z daty ustania wspólności ustawowej uczestników, wynosi 114 000 złotych.

/opinia pisemna biegłego A. H.-T. – k. 49-64/

Wnioskodawczyni poniosła wydatki na utrzymanie przedmiotowego lokalu w wysokości 7465,12 zł, na którą to kwotę składają się:

1. *opłaty do spółdzielni - 7164,07 złotych, tym:*

- a. 174,82 zł – opłata z 2014-08-31
- b. 174,82 zł – opłata z 2014-09-30
- c. 174,82 zł – opłata z 2014-10-31
- d. 174,82 zł – opłata z 2014-11-30
- e. 174,82 zł – opłata z 2014-12-31
- f. 174,82 zł – opłata z – opłata z 2015-01-31
- g. 174,82 zł – opłata z 2015-02-28
- h. 174,82 zł – opłata z 2015-03-31
- i. 323,46 zł – opłata z 2015-04-30
- j. 185,97 zł – opłata z 2015-05-31
- k. 185,97 zł – opłata z 2015-06-15
- l. 185,97 zł – opłata z 2015-06-30
- m. 185,97 zł – opłata z 2015-07-31
- n. 185,97 zł – opłata z 2015-08-31
- o. 185,97 zł – opłata z 2015-09-30
- p. 185,97 zł – opłata z 2015-10-31
- q. 185,97 zł – opłata z 2015-11-30
- r. 185,97 zł – opłata z 2015-12-31
- s. 191,49 zł – opłata z 2016-01-31
- t. 190,76 zł – opłata z 2016-02-29
- u. 190,76 zł – opłata z 2016-03-31
- v. 190,76 zł – opłata z 2016-04-30
- w. 190,76 zł – opłata z 2016-05-31
- x. 190,76 zł – opłata z 2016-06-30

- y. 347,23 zł – opłata z 2016-07-31
- z. 194,75 zł – opłata z 2016-08-31
- aa. 194,75 zł – opłata z 2016-09-30
- bb. 194,75 zł – opłata z 2016-10-31
- cc. 194,75 zł – opłata z 2016-11-30
- dd. 194,75 zł – opłata z 2016-12-31
- ee. 194,75 zł – opłata z 2017-01-31
- ff. 194,75 zł – opłata z 2017-02-28
- gg. 194,75 zł – opłata z 2017-03-31
- hh. 194,75 zł – opłata z 2017-04-12
- ii. 194,75 zł – opłata z 2017-05-31
- jj. 358,87 zł – opłata z 2017-06-30
- kk. 194,75 zł – opłata z 2017-07-31;

2. 72,87 zł opłaty za gaz, w tym:

- a. 17,47 zł ((...))
- b. 18,35 zł ((...))
- c. 18,35 zł ((...))
- d. 18,70 zł ((...));

3. 228,18 opłaty za energię, w tym:

- a. 23 zł (polecenie przelewu z 5 sierpnia 2016 r.)
- b. 160 zł (polecenie przelewu z 19 maja 2016 r.)
- c. 22,60 (polecenie przelewu z 6 lipca 2016 r.)
- d. 22,58 (polecenie przelewu z 29 lutego 2016 r.).

**/zeznania wnioskodawczyni protokół rozprawy k. 92, znacznik czasowy: 00:09:21 – 00:21:21;
faktury i przelewy k. 31, 32/**

W. D. jest osobą przewlekle chorą z orzeczeniem o niezdolności do pracy. Samotnie wychowuje syna uczestników P. D., który uczęszcza do szkoły specjalnej. Wnioskodawczyni jak i jej syn, z uwagi na zdrowie obojga, zamieszkują wspólnie z matką wnioskodawczyni. W przypadku przyznania wnioskodawczyni spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu, realne jest spłacenie udziału uczestnika ze środków uzyskanych ze sprzedaży jednego z mieszkań – podlegającego podziałowi lub obecnie zamieszkiwanego przez wnioskodawczynię wraz z synem i matką. Wnioskodawczyni obecnie nie pracuje. Jej jedynym dochodem jest renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy oraz środki z Funduszu

Alimentacyjnego otrzymywane na utrzymanie syna, z powodu niewywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego przez uczestnika.

/zeznania wnioskodawczynie protokół rozprawy k. 92, znacznik czasowy: 00:09:21 – 00:31:21; legitymacja szkolna k. 21; zaświadczenie o bezskuteczności egzekucji alimentów k. 34/

S. D. nie brał czynnego udziału w sprawie. Nie przedstawił swojego stanowiska na żadnym etapie sprawy. Wnioskodawczynie nie utrzymuje z nim kontaktu od przeszło 10 lat. Adres uczestnika, który został wskazany we wniosku jest ostatnim znanym wnioskodawczynie adresem, pod którym uczestnik przebywał i został potwierdzony przez komornika.

Uczestnik nie pracuje, nie pobiera stałych świadczeń, nie uzyskuje stałych dochodów.

/zarządzenia k. 38, 80, 86, 87; zeznania wnioskodawczynie protokół rozprawy k. 92, znacznik czasowy: 00:09:21 – 00:31:21 /

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 35 kro ustanawia zasadę, zgodnie z którą w czasie trwania wspólności ustawowej żaden z małżonków nie może żądać podziału majątku wspólnego, nie może rozporządzać ani zobowiązywać się do rozporządzania udziałem, który w razie ustania wspólności przypadnie mu w majątku wspólnym lub w poszczególnych przedmiotach należących do tego majątku. Z chwilą ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, stosuje się odpowiednio przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych (art. 42 kro). Wówczas powstaje również możliwość żądania podziału majątku wspólnego.

Wspólność ustawowa może ustać m.in. na skutek orzeczenia sądu wydanego w następstwie wystąpienia przez jednego z małżonków z roszczeniem ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej z ważnych powodów (art. 52 § 1 k.r.o.).

Wspólność ustawowa, jaka istniała pomiędzy W. D. a S. D. ustała z dniem 21 marca 2001 r., na mocy wyroku z 27 lutego 2001 r. wydanego w przedmiocie zniesienia wspólności majątkowej.

Majątek wspólny małżonków stanowią przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. W szczególności są to pobrane wynagrodzenia za pracę oraz za inne usługi świadczone osobiście przez któregokolwiek z nich oraz dochody z majątku wspólnego, jak również z odrębnego majątku każdego z małżonków (art. 32 kro).

W skład majątku wspólnego byłych małżonków D. wchodziło spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu nr (...), znajdującego się przy ul. (...) w Ł.. Zgodnie z opinią biegłego, niezakwestionowaną przez uczestników postępowania, wartość rynkowa lokalu w dniu ustania wspólności między byłymi małżonkami wynosiła 114 000 zł. Sąd ustalił wartość lokalu w oparciu o opinię biegłego. Tym samym nie podzielił stanowiska wnioskodawczynie, by wartość prawa do lokalu ustalić w oparciu o twierdzenia wniosku, tj. by przyjąć wartość 96 000 zł.

Stosownie do przepisu art. 684 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c. w postępowaniu o podział majątku wspólnego sąd z urzędu ustala skład i wartość majątku podlegającego podziałowi. To oznacza, że obowiązkiem sądu jest przeprowadzenie dowodów pozwalających na ustalenie składu i wartości majątku wspólnego. Sąd oczywiście bierze pod uwagę zgodne oświadczenia zainteresowanych co do składu i wartości ich majątku wspólnego. Tyle, że w niniejszej sprawie sytuacja taka nie zachodzi. Uczestnik nie brał czynnego udziału w postępowaniu i nie wypowiedział się m.in. co do wartości prawa do lokalu. W tej sytuacji nie można uznać, że wartość wskazana we wniosku inicjującym postępowanie jest bezsporna. W konsekwencji konieczne było dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego celem ustalenia wartości prawa do lokalu. To opinia biegłego stanowiła dla Sądu podstawę do określenia wartości prawa do lokalu, a nie twierdzenia wnioskodawczynie.

Przeprowadzone w sprawę postępowanie dowodowe nie wykazało, by poza składnikiem wskazanym przez wnioskodawczynię, istniały jeszcze inne składniki majątku wspólnego zainteresowanych, podlegające podziałowi w ramach niniejszego postępowania.

Sąd uwzględnił stanowisko wnioskodawczyni co do sposobu podziału majątku wspólnego. Okoliczności niniejszej sprawy w sposób przekonywujący świadczą o zasadności dokonania podziału majątku wspólnego poprzez przyznanie własności spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego wnioskodawczyni. Za takim rozstrzygnięciem przemawia to, że to ona je zajmuje i ponosi związane z nim wydatki od czasu rozstania małżonków. Poza tym wnioskodawczyni, będąc osobą chorą, opiekuje się synem byłych małżonków D..

Wartość majątku wspólnego uczestników, podlegającego podziałowi wynosi 114 000 złotych. Uczestnicy mają równie udziały w majątku wspólnym, więc każde z nich powinno otrzymać aktywa o wartości 57 000 złotych. W wyniku dokonanego podziału majątku wspólnego wnioskodawczyni otrzymuje składnik majątkowy o wartości 114 000 zł. Zatem należna wnioskodawcy spłata powinna wynieść 57 000 zł.

Jednak wnioskodawczyni zgłosiła dodatkowe roszczenia.

W postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej pomiędzy małżonkami sąd rozstrzyga także o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku odrębnego lub odwrotnie podlegają zwrotowi (art. 567 § 1 k.p.c.).

Stosownie do przepisu art. 45 § 1 k.r.o., każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny za wyjątkiem wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności.

O zwrocie wydatków i nakładów poczynionych z majątku wspólnego na majątek osobisty któregoś z małżonków sąd orzeka z urzędu i ustala wartość tych nakładów bez względu na inicjatywę dowodową uczestników postępowania (tak Sąd Najwyższy w uchwale z 21 lutego 2008r, w sprawie III CZP 148/07, opublikowanej w OSN z 2009/2/23/37). Tak w doktrynie jak i w orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że sąd orzeka o zwrocie wydatków i nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny tylko na wniosek małżonka uprawnionego do żądania zwrotu poczynionych wydatków i nakładów (art. 45 § 1 k.r.o.). Żądanie to powinno być zgłoszone w formie pisemnego wniosku zawierającego zarówno określenie wysokości żądanej kwoty, jak i przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie, a zgłaszający takie żądanie obowiązany jest je udowodnić zgodnie z ogólnymi regułami obowiązującymi w postępowaniu cywilnym (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.).

W realiach niniejszej sprawy wnioskodawczyni zgłosiła do rozliczenia nakłady poniesione przez nią na przedmiotowy lokal w okresie od 29 sierpnia 2014 r. do 29 sierpnia 2017 r. w łącznej wysokości 4140,03 zł, stanowiącą 50% poniesionych wyłącznie przez wnioskodawczynię nakładów na wspólny lokal, na którą to kwotę miały się składać:

1. opłaty na rzecz Spółdzielni - 3582,03 zł
2. opłaty za gaz - 162 zł
3. opłaty za energię - 396 zł.

Ponadto wnioskodawczyni wniosła o pomniejszenie kwoty stanowiącej spłatę udziału uczestnika o kwotę 4000 zł, zasądzoną wyrokiem zaocznym z dnia 9 listopada 2006 r. jako naprawienie szkody na rzecz P. D. oraz o kwotę 18352,99 zł należnych alimentów na rzecz syna uczestników P. D..

Sąd uwzględnił roszczenia wnioskodawczyni o rozliczenie nakładów tylko w części.

Z treści art. 45 k.r.o. wynika, że rozliczenie nakładów i wydatków wchodzi w grę, gdy zaistniały przesunięcia pomiędzy majątkami: objętym wspólnością ustawową i majątkami osobistymi każdego z małżonków (zostały dokonane wydatki i nakłady z majątku wspólnego małżonków na majątek osobisty jednego z nich lub odwrotnie: z majątku osobistego jednego z małżonków na majątek wspólny). Podobnie rzecz się ma, jeżeli chodzi o spłatę długu jednego z małżonków z majątku wspólnego (art. 45 § 3 k.r.o.). Rozliczenie nakładów i wydatków, o jakim mowa w powołanym wyżej przepisie, nie wchodzi w grę, gdy były one czynione z majątku wspólnego na ten majątek.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że bezzasadny w całości jest wniosek wnioskodawczynie o zaliczenie na poczet spłaty kwot należnych od uczestnika tytułem naprawienia szkody oraz zobowiązań alimentacyjnych. Po pierwsze, kwoty te wynikają ze zobowiązań, w których wierzycielem jest P. D. i jakkolwiek nie budzi wątpliwości, że wnioskodawczynie była jego przedstawicielką ustawową, to niedopuszczalne jest dokonywanie potrąceń sum należnych osobie trzeciej w ramach stosunków cywilnoprawnych, w których stroną jest jedynie przedstawiciel ustawy osoby trzeciej. Niedopuszczalne jest mieszanie i zacieranie granic pomiędzy sferą interesów prawnych przedstawiciela ustawowego a podlegającego władzy rodzicielskiej. Ponadto należności z opisanych wyżej tytułów (abstrahując, że nie przysługują wnioskodawczynie lecz jej synowi) nie mieszczą się w kategorii roszczeń, o których stanowi art. 618 k.p.c., mający odpowiednie zastosowanie z mocy art. 567 § 3 k.p.c. w zw. z art. 688 k.p.c.

Sąd uznał za udowodniony fakt, że wnioskodawczynie łożyła na lokal kwotę 7465,12 zł, która to kwota wynikała z należności dla spółdzielni, opłat za gaz oraz energię. Różnica pomiędzy żądaniem wniosku a ustaloną przez Sąd kwotą nakładu wynika z braku udowodnienia ponoszenia przez wnioskodawczynie wszystkich wskazanych we wniosku opłat. Wnioskodawczynie nie przedstawiła bowiem dowodów wpłat za gaz na kwotę 324 zł, lecz jedynie na kwotę 72,87 zł. Nie przedstawiła też dowodów wpłat za energię elektryczną na 792 zł, lecz na 228,18 zł. Z kolei dowody opłat do Spółdzielni, złożone do sprawy, dają sumę 7388,43 zł, ale wnioskodawczynie żądała jedynie rozliczenia kwoty 7164,07 zł, co Sąd uwzględnił. Zatem ostateczne rozliczenie wydatków na utrzymanie mieszkania przedstawia się następująco:

$$7164,07 \text{ zł} + 72,87 \text{ zł} + 228,18 \text{ zł} = 7465,12$$

$$7465,12 : 2 = 3732,56 \text{ zł}$$

W związku z tym, że udziały pomiędzy byłymi małżonkami we współwłasności majątku po ustaniu wspólności były równe, także w takim zakresie małżonkowie byli odpowiedzialni za zobowiązania wynikające ze wspólnego majątku. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że kwota spłaty powinna być pomniejszona o kwotę 3732,56 zł.

Wartość majątku wspólnego uczestników, podlegającego podziałowi wynosi 114 000 złotych. Uczestnicy mają równie udziały w majątku wspólnym, więc każde z nich powinno otrzymać aktywa o wartości 57 000 złotych. W wyniku dokonanego podziału majątku wspólnego wnioskodawczynie otrzymuje składnik majątkowy o wartości 114 000 zł. Zatem należna wnioskodawcy spłata powinna wynieść 57 000 zł. Jednak z uwagi na częściowe uwzględnienie roszczenia wnioskodawczynie o rozliczenie nakładów z jej majątku osobistego na majątek wspólny, Sąd obniżył należną uczestnikowi spłatę o kwotę 3732,56 zł. W związku z powyższym ostatecznie zasądził od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika kwotę 53 264,44 zł tytułem spłaty.

Sąd zasądził spłatę oznaczając, stosownie do art. 46 k.r.o. w zw. z art. 1035 k.c. w zw. z art. 212 § 3 k.c. termin w jakim ma nastąpić, z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia terminowi jej płatności. Spłata, do której zobowiązana jest wnioskodawczynie jest wysoka i będzie stanowiła dla niej znaczne obciążenie finansowe, dlatego zasadne jest odroczenie jej płatności na 36 miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wypadku uchybienia terminowi.

Odroczenie terminu płatności jest uzasadnione sytuacją rodzinną i finansową wnioskodawczynie. Wnioskodawczynie jest osobą niepracującą, niezdolną ze względu na stan zdrowia do pracy. Wychowuje samotnie syna, a jej jedyny dochód pochodzi z renty z ubezpieczenia społecznego. Wnioskodawczynie przedstawiła sposób zgromadzenia środków na spłatę dla uczestnika, który Sąd uznał za rzeczowy i racjonalny. Nie mniej ważna dla orzeczenia

przywileju odroczenia terminu płatności spłaty, jest pasywna postawa uczestnika, który nie wykazał najmniejszego zainteresowania w sprawie.

Przepis art. 212 § 3 k.c. pozwala korygować obciążenie uczestnika zobowiązanego do spłat oraz realną ich wysokość przy pomocy odsetek, które mogą mieć charakter odsetek kapitałowych (na wypadek odroczenia terminu uiszczenia spłaty lub rozłożenia jej na raty) lub przy pomocy odsetek ustawowych, co do których roszczenie powstanie w przyszłości - w razie opóźnienia zobowiązanego w spełnieniu świadczenia pieniężnego. Spłata należna uczestnikowi została zasądzona przy uwzględnieniu aktualnie występujących cen, dlatego zasądzenie odsetek ustawowych na wypadek opóźnienia w zapłacie, Sąd uznał za wystarczające.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 520 § 1 k.p.c., stosownie do której każdy z uczestników postępowania ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie. Na tej podstawie zasądził od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie kwotę 500 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (połowy uiszczonej opłaty od wniosku).

Stosownie do przepisu art. 83 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, jeżeli przepisy przewidują obowiązek działania i dokonywania czynności połączonej z wydatkami z urzędu, sąd zarządzi dokonanie tej czynności, a kwotę potrzebną na ich pokrycie wyklada tymczasowo Skarb Państwa. W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując przepisy art. 113 tej ustawy, który pozwala m.in. na obciążenie kosztami strony, której czynność spowodowała ich powstanie.

W realiach niniejszej sprawy kosztami wyłożonymi tymczasowo przez Skarb Państwa były koszty opinii biegłego – 1196,47 złotych. Sąd stosownie do powołanych wyżej przepisów nakazał pobrać od wnioskodawczynie i uczestnika kwoty po 598,23 złotych na pokrycie kosztów opinii biegłego tymczasowo wyłożonej przez Skarb Państwa.